

Косівський

ПЕРЕДЗВІН

Газета Косівської міської ради

№ 3

24 жовтня 2011 року

Міська рада
2-3 стор.

Думки
про Косів

5 стор.

Як врятувати
і люки, і людей
6 стор.

У вівторок, 18 жовтня 2011 року відбулась 10 сесія міської ради шостого скликання. На ній були розглянуті такі питання:

1. Про внесення змін до міського бюджету на 2011 рік.
2. Земельні питання.
3. Рівне.

У різному сесія обговорила і прийняла відповідні рішення з таких проблем:

3.1. Про надання дозволу виробничо-торговому підприємству «Ласощі» Косівської райспоживспілки на оформлення права власності на приміщення хлібопекарні на вул. Гвардійській, 90.

3.2. Про надання дозволу виробничо-заготівельному підприємству Косівської райспоживспілки на оформлення права власності на засолувальний цех на вул. Дружби, 84.

3.3. Розгляд заяви Косівського районного суду про надання дозволу на реконструкцію гаражів на території суду під житловий будинок.

3.4. Розгляд протесту прокурора Косівського району про скасування рішення виконкому №76 від 27.07.2011 року «Про внесення змін до бюджету на 2011 рік».

3.5. Розгляд протестів прокурора Косівського району про

Сесія міськради

скасування рішень виконкому «Про надання дозволу на відкриття торговельних точок підприємцям».

3.6. Про відміну рішень Косівської міської ради від 26 березня 1997 року «Про передачу службових приміщень на вул. Шевченка, 40 на баланс Косівського районного суду» та від 16 липня 1999 року «Про передачу службових приміщень на вул. Шевченка, 40 на баланс Косівського районного суду».

3.7. Розгляд заяви районної

організації УНП про надання приміщення в оренду.

3.8. Про зняття багатоквартирного житлового будинку на вул. Шевченка, 35 із балансу міської ради.

3.9. Про затвердження проектів другого обласного конкурсу органів місцевого самоврядування.

3.10. Інформація щодо громадських слухань від 18 вересня 2001 року «Про будівництво нового будинку в межу із будинком на вул. Незалежності, 46».

Наші репери
з Чикаго

8 стор.

Нудьгувати
ніколи

9 стор.

Площа Ринок
у Косові

15 стор.

Міська рада

Якщо нагряне зима

Виконавчий комітет міської ради на своєму засіданні 28 вересня 2011 року розглянув питання «Про готовність МКП «Косівміськводосервіс» та дитячих дошкільних навчальних закладів до роботи в осінньо-зимовий період 2011-2012 років».

Заслухавши інформацію заступника міського голови Василя Сліпанюка, виконком доручив директору МКП «Косівміськводосервіс» Арсену Попазову до 10 жовтня 2011 року завершити комісійні обстеження горищ та підвальных приміщень багатоповерхових будинків та інших комунальних будівель, щоб не допустити зберігання в них дерев'яних меблів, побутового сміття та паливно-мастильних матеріалів; ретельно оглянути і почистити димові та вентиляційні канали; перевірити стан отеплення інженерних вводів водопостачання в багатоповерхові будинки; відремонтувати входні двері у підвальні приміщення та — замірні щити у вентиляційні вікна; упорядкувати полігони ТПВ; провести ревізію електрощитових у багатоповерхових будинках та вуличне освітлення.

Зобов'язано також директорів дитячих навчальних закладів О.П. Філіпович, В.П. Пазюк і В.І. Панчак завершити заготовлю продуктів харчування та ремонт котелень для роботи в осінньо-зимовий період з обов'язковим представленням актів.

Крім того виконком затвердив схему руху автогрейдерів та трактора для очистки вулиць міста від снігу.

Щоб вияснити ситуацію з використанням виділених державою коштів субвенцій на систему водопостачання та ліквідацію порушень при прокладанні водяної труби в селі Вербовець виконком вирішив звернутися з відповідними запитом до управління ЖКГ обласної адміністрації та райадміністрації.

(Вл. інф.)

1. Цим Порядком визнається механізм відшкодування витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитами на інформацію.

2. Порядок відшкодування витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитами на інформацію (далі — Порядок), застосовується у випадку, коли Косівська міська рада є належним розпорядником інформації.

3. Відповіді на запити на інформацію надаються безкоштовно:

— запитувачу інформації, що становить суспільний інтерес.

Належність інформації до такої, що становить суспільний інтерес, встановлюється судом, якщо інше не передбачено законом;

— особі у разі надання інформації про неї.

4. Відшкодування витрат на копіювання або друк документів здійснюється у разі потреби у виготовленні більш як 10 сторінок запитуваних документів.

До розміру відшкодування витрат на копіювання або друк (виготовлення) документів, що надаються за запитами на інформацію, також враховуються витрати, пов'язані із скануванням або іншою комп'ютерною обробкою цих документів.

Оплата рахунку на відшкодування фактичних витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитами на інформацію, здійснюється у будь-якій фінансовій установі, зручній для запитувача.

5. У разі, якщо кількість сторінок відповіді за запитом на інформацію можна визначити заздалегідь і запитувач надіслав документ, що підтверджує оплату коштів, пов'язаних з наданням відповіді та обрахованих згідно з цим Порядком, відповідь надається у встановлений законом строк.

ПОРЯДОК

відшкодування витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитами на інформацію

У разі, якщо кількість сторінок відповіді за запитом на інформацію можна визначити заздалегідь, але запитувач не надіслав документ, що підтверджує оплату коштів, пов'язаних з наданням відповіді, обрахунок цих витрат здійснюється головним бухгалтером міської ради, а рахунок на відшкодування витрат надсилається запитувачу в установленний законом строк для відповіді на запит на інформацію.

У разі, якщо кількість сторінок відповіді за запитом на інформацію не можна визначити заздалегідь, відповідальний структурний підрозділ міської ради, зважаючи на значний обсяг відповіді за запитом на інформацію, надсилає запитувачу лист та рахунок, у якому зазначається сума відшкодування витрат.

6. Відповідь на запит надається після отримання доку-

ментів, що підтверджують повну оплату витрат, пов'язаних з наданням відповіді. Відповідь на запит не надається у разі повної або часткової відмови запитувача від оплати витрат, пов'язаних із наданням відповіді за запитом на інформацію.

Відповідно до статті 21 Закону України «Про доступ до публічної інформації» інформація на запит надається безкоштовно. Якщо задоволення запиту на інформацію передбачає виготовлення копій документів обсягом більш як 10 сторінок, запитувач зобов'язаний відшкодувати фактичні витрати на копіювання та друк. Розмір фактичних витрат визначається відповідним розпорядником на копіювання та друк в межах граничних норм, встановлених Кабінетом Міністрів України.

РОЗМІР

витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитами на інформацію

Послуга, що надається	Норми витрат
Копіювання або друк копій документів формату А4 та меншого розміру (в тому числі двосторонній друк)	0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів формату А3 (в тому числі двосторонній друк)	0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів будь-якого формату, якщо в документах поряд з відкритою інформацією міститься інформація з обмеженим доступом, що потребує її відокремлення, приховування тощо (в тому числі двосторонній друк)	0,4 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки

Депутати у Здвижині

ПЕРЕД спільним велозаїздом представники місцевого самоврядування від імені голо-

ви районної ради Андрія Клуба урочисто подарували GPS-навігатор (трекер) ініціатору та головному активісту проекту Ростиславу Мартинюку.

Цей пристрій, такий важливий для складання карт веломаршрутів, «роверисти» намагались отримати від влади давно, проте через брак коштів процес затягувався і лише активне втручання в ситуацію молодого голови райради дозволило вирішити цю проблему.

Щоб оригінально віддячити представникам влади, розповісти про досягнення проекту «ВелоКосів» і його майбутнє, відбувся велопробіг пізнавальним маршрутом до Духовного центру «Здвижин» територією міста Косова, сіл Сводної та Кобак.

Важливо згадати, що відправною точкою в подорожі стала нещодавно відбудована після прикрої пожежі греко-католицька церква св. Василя Велико-го, де активісти проекту «ВелоКосів» нещодавно встановили велостоянки. Отець Роман Іванюлик побажав всім учасникам заїзду щасливої дороги і висловив слова подяки і підтримки всім тим людям, які пропагують здоровий та екологічний спосіб життя. Місцеве самоврядування в заїзді представляли депутати районної ради від Партії Регіонів та «Фронту змін» Назар Перкатюк, Юрій Мохнатчук, Ігор Сусак та Валерій Боднарук, а також секретар міської ради Орест Фокшей («ВО Свобо-

У п'ятницю, 7 жовтня, в останній день «бабиного літа» відбувалась знакова зустріч активістів проекту «ВелоКосів» і депутатів районної ради.

да»). Загальна ж кількість учасників, зважаючи на будній робочий день, склала 11 осіб, серед яких була лише одна дівчина. Учасників пробігу супроводжувала машина пошуково-рятувальної служби.

Хоча Ростислав Мартинюк і обіцяв легку велопрогулянку на 2 години, на-

справді ж повернулись ми з мандрівки аж через 4 години, і це враховуючи майже повну відсутність перепочинку і зупинок на зворотньому шляху. І тут треба віддати належне депутатам, які зізнавались, що на велосипедах не катались по 10-20 років, але між тим, не пасли задніх і актив-

но крутили педалі.

Основна ж мета веломандрівки — це стимулювати депутатів спрямовувати хоча б якісь кошти на розвиток велотуризму в регіоні, адже за умовами будь-яких грантів від Євросоюзу хоча б 10% відсотків проектів має фінансуватись місцевими бюджетами...

Сонце, як не дивно, того дня добряче припікало, а активісти «ВелоКосова» їхали із середньою швидкістю 25-30 кілометрів за годину, чим не дозволяли розслабитись ні депутатам, ні іншим учасникам маршруту. Тематичні зупинки робилися біля інформаційних щитів, вело-

стоянок та велосадиб, які задіяні та створені в ході проекту «ВелоКосів» та його попередника «ВелоКраїна».

Активність депутатів-роверистів почала спадати, коли почався зтяжний підйом сільською дорогою до міжконфесійного духовного центру «Здвижин», місце з'явлення Божої Матері жителям Кобак. Очікуваних «канапок» чи «жареного барана», як жартували депутати на горі не було, зате був швидкий рух далі маршрутом — досить складною для їзди на велосипеді лісовою дорогою через часті короткі спуски і підйоми, гілки та каміня під колесами.

На щастя, під час пробігу ніхто не постраждав, адже всі були забезпечені якісними велосипедами та іншим потрібним спорядженням велопрокату «Панське», за що їм велика подяка.

Завершився маршрут екстремальним спуском з гори вже гравійною дорогою, яка відкриває чудовий краєвид на сусідні гірські хребти, а також населені пункти.

З пасовиськ на нас здивовано споглядали як корови та коні, що випасались на полях, так і сільські мешканці, адже колону із 11 велосипедистів в Карпатах, на жаль, не часто побачиш. Саме для того, щоб таких «екологічних» туристів стало більше і працюють активно хлопці з проекту «ВелоКосів».

Незважаючи на помітну втому депутатів на фініші, які явно не очікували маршрут такої складності, а легку прогулянку, всі дякували Ростиславу Мартинюку за можливість згадати велосипедні роки у дитинстві, а також заново відкрити для себе красу Карпат саме в такий «спортивний» спосіб.

Будемо сподіватись, що отримані враження від пробігу забудуться не скоро, а обіцянки всіляко сприяти розвитку велотуризму на Косівщині будуть підтвержені реальними справами. Час покаже!

Тарас ПАСИМОК

На світлинах:
учасники поїздки до духовного центру «Здвижин»

Світлина автора

Відгомін подій

Вшанували пам'ять вояків УПА

В Косові вшанували пам'ять вояків УПА

14 жовтня, на Покрову, відбулося щорічне вшанування молодого воїна УПА Івана Гречука (1926-1945), який із товаришем прийняв нерівний бій на горі, під лісом. Оточені воїни вдвох тримали оборону проти ста чоловік, відстрілюючись 5-6 годин. Івана, пораненого, але ще живого спалили живцем на тому ж місці червоної кати. Іншого ж хлопця, теж пораненого, зловили і відвезли у відділ НКВД, яке розташовувалося на території сучасної косівської гімназії. Проте упівець зміг не лише втекти, але й вбити зрадника, який здав місцезнаходження їхнього бункера за кілька метрів тканини.

Могили урочисто відкрили і освятив її ще отець Іван Бурдяк в 1992 році. Тоді на могилі зібралось 150 косів'ян, але з кожним роком кількість цих людей, на жаль, зменшується. Цього року нас було 18, а минулого року, перед місцевими виборами звісно набагато більше. Та це і не дивно — в наші дні псевдо-патріотизм, як ніколи в моді.

Традиційно на вшанування без партійних прапорів і символіки приходять представники різних партій патріотичного спрямування: з НРУ (депутат міської ради Дмитро Гладун, депутат районної ради Пітеляк Володимир, дядь Ми-

хайло Баранюк) та з КУНу (депутат міської ради Гринюк Микола та Балагурак Роман), а також безпартійні люди, які віддані ідеї збереження нашої національної пам'яті. Пам'ятну молитву за воїнів провадив дядь греко-католицької церкви св. Василя Михайло Баранюк. Отець Роман Іванюлик зателефонував і подякував усім присутнім за добру справу і обіцяв наступного року обов'язково бути з нами. Активну участь в організації щорічної зустрічі та збереження могили в належному стані доклав Гладун Дмитро, а також Близнюк Михайло, вуйко якого воював в УПА під псевдо «Вітер». Тшив той факт, що хоч і в меншості, але була на за-

ході присутня і молодь — хлопці Тарас Балагурак та Андрій Близнюк, які цього року навели лад на могилі: пофарбували залізний хрест, розчистили та обкошили територію навколо, встановили новий упівський прапор.

На жаль, погода нам не сприяла, але чи зважали на погоду наші земляки, які роками жили в бункерах в лісі. Отак і ми повинні з них брати приклад, бути активнішими не в політичних чварах, а в єднанні, — не забуваючи своє, не забуваючи своїх...

Адже за часів СРСР могили та хрест кілька разів руйнували, робили город, проте навіть тоді те місце добре пам'ятали і відновлювали. Тому ми, не має-

мо морального права не приходити і не приводити із собою молодь.

На завершення варто згадати і цікаву розповідь працівника косівського музею УПА Людмили Близнюк, яка розповіла, що недавно в наш музей приїжджали «донецькі братчики» з бітами, щоб понищити експозиції, але після екскурсії вибачались і дякували за правду. «Нас там зомбують і настроюють проти вас, хоча ми побачили, що це чорна пропаганда», сказав один із тих «відвідувачів».

Значить, не все ще втрачено в нашій Україні...

(Вл. інф.)

Світлина Т. Пасимка

Знайдено нові останки жертв репресій

Будівля сучасної Косівської гімназії-інтернату була побудована в часи Австро-Угорської Імперії. Спочатку там був повітовий суд, за часів Польщі теж. Коли прийшла радянська влада в 1939-му році, там розмістилося управління НКВД. З 1941 року було гестапо, в 1944-му і аж до 1957-го — знову НКВД. З 1957-го — школа-інтернат, а пізніше гімназія.

Роки перебування у будинку карального представника радянської влади не минули безслідно. Періодично діти знаходили на території школи людські останки. В 1992-93 роках були проведені пошукові роботи, виявлені і перепховані на цвинтарі 19 останків, багато з них зі слідами тортур.

Цього року у квітні після поєвни, обвалилась частина берегу і в річку посипалась велика кількість людських кісток. Директор закладу Михайло Магун оперативно організував збір цих кісток старшокласниками. Зараз вони зберігаються в гімназії.

Нами, представниками «Меморіалу» і ВО «Свободи» була оформлена необхідна документація і відправлена в регіональну комісію у справах увічнення жертв війни та політичних репресій. В четвер, 14 жовтня, представники комісії приїхали з Івано-Франківська в Косів. Незабаром, почнуться роботи з пошуку та ексгумації останків.

Юрій ПЛОСКОНОС,
депутат міської ради

Думки про Косів: гарні і не дуже

Опитування серед молодих людей, які народились не в Косові, але тут працюють чи навчаються, чи просто часто бувають, як гості!

**1. Загальне враження про місто (тобто, які є плюси)?
2. Що потрібно для того, щоб Косів став європейським містечком (тобто, які є мінуси)?**

Світлана Морикіт (с. Стопчатів, працівник ЦДТ)

1. Косів — колиська, серце Карпат... Саме так говорять про наш край легенди і перекази. Споконвіку місто славилося своїми талантами і творчістю. Багатою є лише та людина, яка, народившись серед величі Карпат, вкладає частинку душі у свої помисли і діяння. Маю велику честь працювати в цьому місті поруч з людьми, які відкривають для нащадків новий незвіданий світ Мистецтва...

2. На жаль, ми ще не вміємо цінувати те, що для нас здобували наші пращури ціною життя, цураємось свого роду, історії, нищимо культуру совковими стереотипами, нав'язаними «старшим братом».

А навколо сотні молодих людей, підлітків, дітей, які не знаходять собі місця серед маленьких вулиць, зруйнованих будівель, відсутності закладів, де можна самореалізуватися, віднайти себе. Немає можливості нам в незалежній країні, в маленькому Косові, зокрема, самотвердитися, як особистості. А наша культура, традиції тепер частіше зустрічаються в бізнесових проєктах, на торговельних прилавках. А ще прикро, що ми — не господарі на своїй землі, бо жоден справжній гуцульський газда не робитиме так, щоб потім переробляти. Ми ж робимо все, щоб «відмити», а не створити.

Олександр Никифорчин (студент, с. Кобаки)

1. Враження про Косів в мене стандартні, так як я тут часто буваю. Для мене це місто №1!
2. Тут треба дороги підремонтувати, трохи вже залатати, але машини все ж застрягають. Зробили би скрізь якісь сміттєві баки, щоб на дорозі біля інституту сміття не валялось. Добре, що сміттєвози є, в цьому плюс.

Наталія Марак (студентка, м. Копичинці)

1. Місто достатньо чисте, спокійне, мирне. Признаюся — швидко звикла до нього, і завжди тягне сюди, коли його залишаю. Вірю — Косів має світле майбутнє, бо молодь активнішає!
2. Косів не розвивається в культурному плані: театру, кон-

цертів та виставок практично нема. Також, вбивають магазинні вивіски своєю безграмотністю та відсутністю смаку.

Андрій Осадчий (студент, м. Івано-Франківськ)

1. Бринза, ріка, де-не-де хороші дороги (що дивує), плюсом містечка є творча особистість Наталія Марак. Добре, що є інститут, з його допомогою життя містечка насичується ідеями своїх студентів. Стосовно європейськості, тут складно, адже змінити внутрішність маси людей немож-

Погляд зі сторони

ливо. Тим паче, що «європейське» для мене більше матеріальне означає, ніж будь-яке інше. Хоча відкритості на Заході більше, судячи з розповідей. Будьте відкритими, як діти!

2. Проблеми зі сміттям — мені не вистачало смітників. Мінусом є менталітет суворих гуцульських хлопів, хоча старші люди дуже хороші і привітні (принаймні, як на перше враження), думаю винен алкоголь або недостатній рівень самосвідомості/самоспостереження — значення має і авторитарний конформізм, певно подібні персонажі надто залежать від думки оточуючих або авторитетів-хуліганів. Але це так собі, подібні люди всюди є.

Ольга Семенюк (м. Вигода, часто відвідує Косів)

1. Косів — мальовниче містечко, привабливе для туристів. Гори, Гук, круті краєвиди. Не знаю, чи є прокат велосипедів, але якщо так, то це круто. Багато активної молоді, яка приїжджає сюди на навчання. Ну і базар з різними іграшками, сувенірами і т. д. Мені здається, що тут багато свідомої, талановитої молоді. Косів мені асоціюється з мистецтвом, напевне, тому, що тут багато художників, письменників, музикантів, різних майстрів.

2. Сміття, яке люди виносять на вулицю ввечері. Відсутність в більшій частині міста водопостачання. Крім того, мені здається, що тут мало можливостей для реалізації ідей молоді: різні кон-

церти, виставки і т. д. Це потребує підтримки.

Баглай Дмитро, (студент, м. Львів)

1. Перше враження було не зовсім хороше, місто здавалось дуже маленьким, нецікавим, але згодом, коли трохи прижився, думка щодо Косова кардинально змінилася. Просто це таке місто, що не відкривається повною своєю красою одразу. Багато цікавих місцин, де можна посидіти з компанією чи навіть наодинці, милуватись чудесним краєвидом, чого так бракує у великих містах. Загальне враження чудове.

2. А от, щоб європейським містечком стало, — розбудуватись треба. Побільше цілодобових магазинів та аптек, різних закладів, кафе, їх сильно бракує. Великим мінусом є те, що банки не

трішки наблизимось до європейського рівня, якщо доброякісно зробити!

Олена Фенчук, (студентка, м. Біла Церква)

1. Мені здалося, що Косів — місто привітності, багато класних і цікавих особистостей. Так, місто маленьке, але в цьому вся суть, вся краса... Мальовничий куточок світу.

2. Різноманітні концерти, агітації до якихось цікавих дій і нормальний Інтернет!

Ірина Подзій (студентка, м. Володимир-Волинський)

1.2. Правильно писати спочатку позитивне і хороше, але я почну з мінусу, доки не забуду, бо вважаю, що він великий — у місті немає сміттєвих баків і сміття рознесене вуличними собаками «красується» під вечірнім небом. А так Косів мені до вподоби — тут чисте повітря і майже з кожного вікна видно чаруючі пейзажі. Потрібне вдосконалення лижної траси.

Інна Шалаєва (студентка, м. Хотин)

1.2. Буду чесна — не маю ніяких вражень від Косова, навіть проживши тут 4 роки. Немає де провести вільний час, хоча б був якийсь парк або відпочинковий центр для молоді.

Марта Сов'як, (студентка, м. Дрогобич)

1. Вперше побувавши в Косові, захопилася ним... Гарні краєвиди, чисте та охайне містечко, колоритне та цікаве, шумний місцевий ринок також прийшовся до вподоби, надзвичайний різномив ручного ремесла, справжня колиська української культури!

2. Важливий мінус — це те, що дороги у Косові є, але не всі і не всюди вони асфальтовані, хоча ця проблема стосується не тільки доріг Косова, а й всієї України загалом. Також мало цікавих культурних та розважальних заходів для молоді. Відсутній кінотеатр. Крім дискотек, які я в принципі не відвідую, та прогулянки вечірнім Косовом і піти нікуди...
Тетяна Логіна (студентка, м. Отинія)

1. На мою думку, Косів — це дім творчості, але творчим людям тут дуже тісно.

2. Щоб Косів став європейським містечком, потрібні зміни в інфраструктурі міста, розвинутий туризм, гарні дороги, реклама міста серед іноземного населення.

Тарас ПАСИМОК

Проблеми міста

ВІДКРИТІ каналізаційні колодязі неодноразово ставали причиною нещасних випадків, через що люди травмувалися, калічилися, гинули. Традиція викрадення кришок каналізаційних люків йде ще з часів СРСР. Цікаво, що тоді це робили не дрібні злодюжки-пияки, а поважні господарі, які споруджували собі котеджі — гарна кришка завжди знадобиться в господарстві.

Масово кришки почали зникати з-під ніг мешканців українських міст на початку 1990-х років, коли після розвалу Союзу зупинилися заводи та фабрики, розпочалося скорочення працівників великих підприємств. Багато людей опинилися на вулиці. У той же час відкрилося багато пунктів прийому металобрухту і були створені надзвичайно сприятливі умови для «бізнесменів від металу». Щоб заробити на хліб та до хліба, звиклі ще в радянські часи любителі тягнути все, що погано лежить, почали красти металеві кришки люків. Про яку совість та мораль може йти мова. Бери все, що погано лежить! Психологія крадіїв є простою: «На верхах крадуть мільйони, а я не маю права взяти кілька плиток чи металевих кришок»? З такою філософією ми далеко зайдемо.

Щоправда, тепер кришки не приймають у звичному вигляді. «Каналізаційним металістам» доводиться добряче попрацювати молотом, аби спотворити викрадене металеве добро, розбити його на дрібні шматки, а потім занести у найближчу «точку» й отримати за це гроші. Іноді з вулиць міста люки викрадають на замовлення — їх використовують на приватних будовах. Закордонні туристи, побачивши на дорозі діру без кришки, часом позначену гіллякою, дивуються: що б це могло означати?!

Кожен із нас, мешканців нашого містечка, знає кілька історій, про травми людей, через відкриті ями люків, особливо в зимовий період, коли ями погано видно, а також — ввечері. В Косові частіше викрадають кришки на периферії міста, дуже часто на вулиці ім.

М. Ірчана та дотичних до неї вулиць. Варто згадати хоча б вулицю Шашкевича, де з 6 люків — жоден не закритий кришкою. Вулиця є досить вузькою, розминуться там двом автомобілям є проблематично, тому часто їхні колеса опиняються в каналізаційних ямах. Були навіть випадки, коли мешканці цих вулиць, які вже давно знають про

заційні ями», намагаються хоч якось вберегти людей від травм, закриваючи люки збитими з дощок щитами, гілками дерев з яскравими стрічками для привернення уваги чи бетонними блоками. Парадокс, але під час повеней в 2008 та 2010 роках саме відсутність каналізаційних люків на Москалівці дуже сильно рятувало

комунальне підприємство просить мешканців чи можливих свідків телефонувати і повідомляти про крадіжки, гарантуючи анонімність та обіцяючи винагороду в сумі тисячу гривень. Аби уникнути подальших крадіжок в Києві, «Київавтодор» заміною викрадені металеві люки гумовими.

Тепер «Львівводоканал» почав встановлювати каналізаційні люки, виготовлені з полімерних матеріалів. Завдяки спеціальним наповнювачам такі люки не підлягають подальшій утилізації, а відповідно, не мали б викликати інтересу у крадіїв. Однак полімерні люки не можна встановлювати на проїжджій частині — вони не витримують навантажень. Проте, як з'ясувалось — полімерні каналізаційні люки теж крадуть. Якщо чавун можна здати на металобрухт, то полімерні люки придатні для виготовлення підшв для черевиків. Була думка, що викрадати полімерні люки ніхто не буде, проте народ у нас винахідливий.

«Бізнес» на крадіжках каналізаційних люків давно вже набув характеру епідемії. Ще гірша ситуація в Росії, адже країна більша, тому там все значно масштабніше. Схоже, ця «зараза» потроху перекидається навіть на захід.

У бельгійському місті Шарлеруа зафіксовано перші крадіжки кришок від каналізаційних люків. Злодії здають їх на металобрухт по 6 євро за штуку. За повідомленням радіо «Німецька Хвиля», кількість зниклих у місті металевих кришок уже сягнула півсотні. В канадському місті Монреаль також зафіксовані випадки крадіжок кількох десятків каналізаційних люків. Чи не наші співвітчизники це роблять? Адже нашого цвіту — по всьому світу. Але ці цифри, звичайно, ніщо, порівняно з вітчизняними.

Руслан ШЕЛЕСТ

На світлинах: отакій захист замість каналізаційних люків «винайшли» мешканці вулиць

Отак і живемо

«пастки» на дорогах, потрапляли і самі в них ввечері, коли було темно, через зустрічні машини, які засліплювали людей. Замінені люки стоять не довго, рідко тримаючись до року на своєму місці. Це і не дивно, адже в центрі більше людей, патрулює міліція і тому легше впіймати крадія. Хоча на центральних вулицях є інша проблема — під час ремонту вулиць каналізаційні люки та решітки просто закатують свіжим асфальтом. Що ж робиться потім на дорогах, в період дощів та з приходом весни, ми всі знаємо чудово.

Мешканці домівок, біля яких розташовані «каналі-

тих мешканців від води в хатах, адже вода заповнювала найшвидше ями, знижуючи свій рівень.

За кілограм чорного металу платять близько двох гривень. Новий же коштує понад 1000 гривень. На жаль, нині подорожчав метал, тому почастишали випадки крадіжки люків. Закрити колодязь сьогодні коштує недешево. За важкий люк з бюджету доводиться платити 1139 гривень, за чавунну решітку — 888.

У кожному місті України проблема викрадення люків є актуальною, хоча боротись з нею намагаються по-різному. Наприклад, в сусідній Коломиї

Проблеми міста

«Солов'ї» співають, заливбаються

Мешканці багатоповерхових будинків, прилеглих до Майдану Незалежності, звертаються з проханням через нашу газету до косівської молоді. Проблема в тому, що часто молодь у вихідні дні, а влітку і в будні, у пізній нічний час, полюбляє надто голосно вирішувати свої проблеми на майдані.

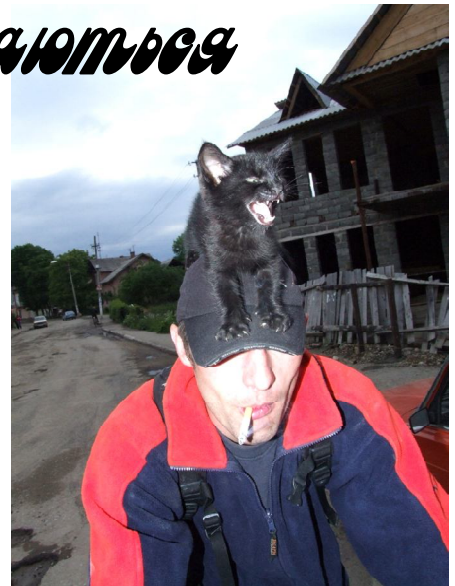
Вночі дуже хороша акустика і те, як б'ються пляшки об бруківку, вчиняються п'яні бійки і дебоші з брутальною лайкою в додачу — дуже голосно і добре чути, немов це відбувається у нас вдома. Часом спати зовсім неможливо, а людям рано треба працювати. Щиро просимо наших молодих людей поважати право інших мешканців міста на спокій та сон в нічний

час, а міліцейські патрулі — частіше відвідувати центральну площу міста для збереження порядку.

В той же час треба відзначити, що камери спостереження на новоствореному дитячому майданчику дають хороший результат, і це поки успішно вберігає його від вандалів. То виникає логічне запитання — чи не варто «всіяти» такими камерами все місто, щоб воно нарешті зажило спокійним і тихим життям без п'яних бійок і т.д.? Практика відеоспостереження вже успішно зарекомендувала себе в Європі куди ми намагаємось потрапити.

П. ДМИТРІВ

*На світлині: ще трохи і почнемо
Світлина Романа Печижака*

Москалівка стурбована

Як це не дивно, але треба визнати, що за останні роки кількість заасфальтованих доріг в Косові значно зросла. Пріоритет за логікою влади, надається в першу чергу центральним вулицям, але навіть на таких важкодоступних гірських вулицях, як вул. Стефаніка, Середня, Лісна, Павлика — з'явився асфальт, хоча зважаючи на якість ремонтних робіт в Косові, можна здогадуватись, що простоїть він не довго.

Але мешканців одного з найбільших районів Косова, не можуть бути задоволені тим, що навіть така велика вулиця,

як ім. М. Ірчана має нормальне покриття лише на половині своєї протяжності, від каплички над Гуком і до одного ясеня, до повороту на вулицю Шашкевича. Далі ж вулиця простягається ще на кілька кілометрів, проте той «ямковий ремонт», який повинен був хоч тимчасово покращити якість доріг в цьому напрямку не витримує жодної критики. Адже куски старого асфальту зібраного з центральних вулиць під час ремонту не були добре подрібнені і відповідно — величезні брили асфальту, якими нашвидкоруч закидали ями перед гуцульсь-

ким фестивалем, не лише не покращили стан доріг, але й ускладнили на них рух — як автомобілям, так і пішоходам. Там, де колись були ями, тепер не спресовані гори асфальтних кусків різної величини. Виникає питання: чи потрібно було взагалі робити цей «ямковий ремонт»?

І мова йде не лише про частину вулиці ім М. Ірчана, але й про сусідні проблемні вулиці цього району, а саме вул. Хмельницького (частина), Хоткевича, Вітовського, Сагайдачних, Шашкевича, де настільки поганий стан покриття, що складається враження, що асфальт там це з часів СРСР.

Дивує також і робота Косівського РЕМУ. Адже не так давно, в серпні, на вулиці Ірчана та сусідніх вулицях, протягом двох тижнів, цілодобово горіло світло на стовпах, а зараз же ті самі вулиці — вже багато днів без світла.

Щиро сподіваємось на розуміння зі сторони місцевої влади, а наші зауваження через газету будуть надруковані без цензури.

Мешканці Москалівки
*На світлині:
так виглядала вулиця
Ірчана під час проливних
дощів у 2009 році*

Система

*Чому на світі є несправедливість,
Якщо хтось сильний, йому все можна,
Бабло керує в усій цій системі,
Тепер ти зомбі і це твої проблеми.*

*До цього стану давно всі звикли
Якщо хтось незгідний, він помирає.
Змирися із роллю слухняного дурня
Ніхто це не змінить — ні ти, ні я!*

ПРИСПІВ :

*Слабкість твоя не догорає,
Смертельна п'їтьма уже огортає.
Боротися пізно, кричати не треба —
Система давно перемогла.*

*А слабкість все більше вбиває...
Ніхто не завадить, п'їтьма огортає.
Не можеш боротися, тому, що це зайве —
Система тебе перемогла!*

*Політики зробили з тебе блазня —
Що для них вигідно, те ти і зробиш.
Керують тобою й мільйонами інших,
Кінцева мета — знищити всіх.*

*Вони обцяють покращення стану,
Панує брехня та до цього всі звикли.
Змирися із роллю слухняного дурня,
Ніхто це не змінить — ні ти ні я!*

О. БОНДАРЕНКО,
м. Косів

Розмова з цікавою людиною

Світ молоді

— Як давно ти живеш в Чикаго? Коли плануєш приїхати в Косів?

— Живу вже в США сім з половиною років. Не люблю казати нічого наперед, але вже потихенько вписую в плани поїздки додому. Чим більше часу проходить, тим більше нудьгую за рідною оселею. Для мене, ностальгія є, як часовий механізм, який відраховує дні і ночі до такої душевної потреби — повернутись в місце свого походження.

— Скажи кілька слів про косівчан (наших земляків) в Америці! Як їм живеться? Чи не забувають про Україну?

— Хоча їх тут набагато більше, на даний момент я персонально знаю кілька людей з Косова, які тут проживають. Я впевнений, що з них ніхто не забув про Батьківщину і про рідне місто. Саме тут, де скляні стіни хмарочосів чарують своїм пейзажем, ми в думці мріємо про наші чарівні гори і гірські ріки.

— Що спонукало тебе вдатися до написання репу. Які стосунки склалися з «коллего по цеху» з групи.

— Спочатку починав писати музику. Пізніше познайомився з Ростиславом Купрієнком (родом з Черкас), який теж живе в Чикаго. Він читав реп і на той момент вже випустив з десяток солідних сольних треків. Ми вирішили співпрацювати і під час нашої музичної співпраці він мене заохочував до ліричної творчості, адже я теж пишу реп і ми разом працюємо над нашим альбомом. З іншого боку, я пишу реп тому, що це є своєрідний вид поезії — надзвичайного виду мистецтва, який (якщо ним оволодіти) дає змогу тобі спілкуватися і передавати ідеї, які простими балачками не втовкмачити. Це ті самі вірші. І я думаю, що кожен згідний з тим, що вірші існують для того, щоб їх чули люди. Розказувати чи співати той чарівний вірш, треба лише під музику.

— Скільки часу вже існує ваша група? Чому ви-

рали таку назву? Розкажи про концепцію альбому «4-ий вимір».

— «4GRA» існує десь приблизно три роки! Історія з назвою групи, на мою думку, цікава тим, що вона набула повноцінного значення після народження самої назви групи «4GRA». Найлегше пояснити значення — це пояснити назву нашого першого альбому. Ми знаємо 3-Д, як зображення в трьох площинах, 4-Д — це 4-тий вимір і представляє собою сам час. Наш альбом — це наш час, в якому ми вирости і живемо. Це українське життя емігрантів і, понад усе, життя патріотів своєї культури. Це наш вимір, який ми передаємо у виді репу/хіп-хопу.

практично в кожній пісні присутній прояв патріотизму. Деякі пісні все, що і роблять — це висловлюють наш патріотизм. Коли ти живеш далеко від рідного краю (принаймні в нашому випадку), починаєш розуміти наскільки дорога рідна культура і її традиції, і наскільки легко цей скарб загубити. Тому сподіваюсь — наш перший альбом хоч трішки примусив людей задуматись над цим.

— Де у вас більше фанатів? В Україні, чи США?

— Я думаю порівно. Я не бачу на даний момент причини: чому одна сторона мала би нас слухати більше, ніж інша. З одного боку, українці тут мають трішки більше спільного з нашою тематикою. З іншого — на Україні

Зараз ми концентруємося над тим, як загоїти минулі рани, тішитися тим, що є і як збагатити наш душевний стан. Дуже багато старання іде, щоб закінчити альбом до наступного літа.

— Де можна скачати і послухати вашу музику?

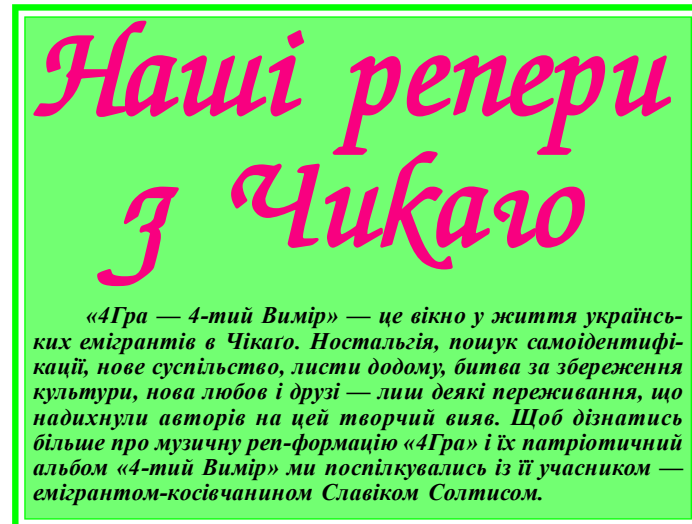
— Наш сайт: www.4gra.info. Тут можна все скачати. Група в контакті — <http://vkontakte.ru/club12119623>

— Як народилась пісня про Косів? І чому їх вийшло аж 2?

— Не знаю, як пісня про Косів народилась. Вона в мені давно жила і чекала певного часу вирватись на волю. Дві пісні про Косів — це тому, що в одній пісні все не скажеш. Друга пісня — це невеличка співпраця з проектом «Сенсар». Нас поєднує одне місто народження, тому ми вирішили поєднатися в одній пісні про Косів.

— Скажи на прощання кілька слів молодим косівчанам, які фанатують від російської музики і не цінують рідне.

— Я надіюсь в нас таких людей нема! Адже в нас одне з кращих українських містечок, де українське мистецтво процвітає. Хочу вибачитись за те, що нема такої широкої музичної діяльності, як в Росії. Принаймні прикро, що немає закладів, які б з усіх сил концентрувалися над популяризацією української музики усіх жанрів, а якщо когось і «вшанувати» за такий занепад української сучасної музики, то треба почати з самих себе.

— Що надихає вас на створення музики?

— Конкретно на це питання, чесно кажучи, я не знаю як відповісти. Якщо говорити про народження будь-якого твору, я вважаю, що є багато факторів у нашому житті, що надає нам своєрідного характеру і надихає на певний твір. Що надихає нас до створення музики в загальному?

На мою думку — це те саме, як запитати людину, що її надихає зранку встати, поїсти і піти до праці. У кожного з нас грає своя музика, і кожен з нас вибирає свій шлях її написати і зіграти. Чи ти художник, чи солдат, чи бізнесмен — справа твоїх рук є твоїм музичним твором.

— Яку музику ти переважно слухаєш?

— Слухаю практично все. Залежить від настрою.

— Ваш реп можна назвати патріотичним? Чи не так?

— На всі 100%! Я навіть не хочу починати обговорювати скільки патріотизму приховано за нашими піснями. Скажемо так —

більше людей.

— Скажи кілька слів про ваш наступний альбом.

— Багато про наступний альбом не розповім. Одне, що можу сказати, то це буде набагато веселіший альбом. Порівнюючи з концептом першого альбому, цей буде більш продуманий і цікавий.

*Реп (англ. rap, rapping) —

жанр поезії та музики, в якому використовуються римовані тексти, які начитуються під музику, це один з чотирьох елементів хіп-хопу. Виконавець репу зазвичай зветься репером або MC.

Тарас ПАСИМОК

Світ молоді

— Скажи для початку кілька слів про свою літературну творчість.

— Я є активним учасником і одним із засновників літературного клубу он-лайн «Verbal Hologram» (http://vkontakte.ru/verbal_hologram), який має на меті зібрати всіх творчих і небайдужих людей, що пишуть вірші чи прозу, читають книги і загалом цікавляться таким напрямком мистецтва, як література! Учасники клубу живуть в різних містах України, тому саме інтернет допомагає нам підтримувати зв'язок, ділитися своїми творами і обговорювати їх. Тут немає мовних чи територіальних обмежень, поділу на школи чи напрямки і жанри, адже мистецтво не знає меж. В об'єднання входять і 5-6 учасників із Косова. Нещодавно ми почали збиратися щомісяця, залучаємо творчу молодь, читаємо вірші і прозу, ділимося враженнями про прочитані книги — загалом це досить цікаво, тому з надією чекаємо на поповнення у наших рядах!

— Що тебе надихає на написання віршів та прози?

— Перш за все певні переживання. Натхнення знаходжу в, здавалося б, звичних для всіх речах: в ширих посмішках дітей, в картинах, в музиці, у вражаючих світанках і неймовірно романтичному заході сонця... Дійсно у всьому, що дарує посмішку і неймовірний вир емоцій! Пишу в інституті, під час роботи над новою картиною, на тому ж полотні чи картоні, в дорозі, а ще помітила дивну закономірність — коли мені добре, я не пишу.

— Які види творчості тобі відкриті крім літературного?

— Я вважаю, що творчі люди мають право розвиватися в різних напрямках мистецтва і дійсно вірю в те, що талановиті люди — талановиті у всьому. Свою творчість і фантазію можна проявляти навіть в повсякденних справах — у прибиранні

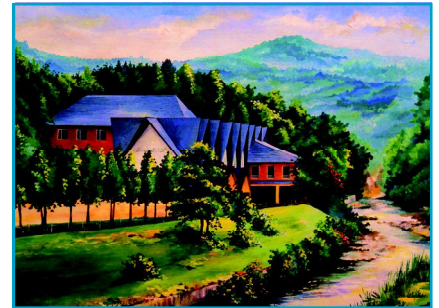
будинку, в прогулянці з собакою чи навіть на роботі. Головне з креативом підходити до простих буденних речей, тоді наші будні не будуть такими сірими і нудними.

Щодо мене, поки я формую свій світогляд, стараюсь удосконалитися в тому, що вже роблю і прагну знайти багато нового в тому, що вже є. Моє дитинство було оточене творчістю. Ще змалечку я спостерігала за роботою дідуся, пізніше дізналась, що всі в моїй родині мають пряме відношення до мистецтва — всі чимось займалися. Але живописців чи графіків в родині, наскільки знаю, не було. Згодом, сама того не помітивши, я якось зрозуміла, що також тяжію до мистецтва. Звичайно, в мене вже інше, більш сучасне бачення того всього, але я вважаю, що сучасне мистецтво

з'явилося десь в 12 років. Я почала цікавитись історією мистецтва, шукати книги з картинками відомих художників, дізнаватися більше про місцевих творців. Величезним поштовхом у творчості для мене стало навчання в Косівській школі мистецтв і призове і місце в обласній олімпіаді з живопису. Загальну кількість картин точно назвати не можу — ніколи не мала звички підраховувати свої доробки.

— У твоєму доробку вже є картини, якими ти можеш пишатись?

— Поки що я навчаюсь, дізнаюсь про нові техніки написання картин, нові засоби само-

казані пафос, руйнація, страх, велич, безпорадність... На перший погляд, картина звичайна: пейзаж, архітектура, дорога... Але серед тихої спокійної весняної природи, голих дерев, височіє досить неоднозначна споруда — з вигляду наче фортеця, але призначення в неї колись було зовсім інше... Місце знаходження цієї споруди — санаторій «Косів». Саме двозначність і прихований зміст ховаються в ідеї написання цієї роботи.

— Де можна переглянути твої картини? В реалі та Інтернеті

— В реалі — поки що в мене вдома. Ще є кілька робіт в людей, яким на замовлення їх писала. В майбутньому плануються виставки, але до цього потрібна відповідна підготовка і найближчим часом такого поки в планах не маю. Можна ознайомитися з моїми творами і в інтернеті: персональна сторінка в контакті: <http://vkontakte.ru/christina.strynadyuk> Портал образотворчого мистецтва: http://arts.in.ua/artists/Christina_Strynadyuk/

— Розкажи трішки про свою дизайнерську роботу.

— З дизайном працюю не так давно, але наполегливо вдосконалююсь в цій галузі. Дизайн для мене цікавий тим, що ця галузь різнопланова. Мені подобається створювати квіткові композиції, розписувати стіни в інтер'єрі, оформлювати весільні атрибути та ін.

На даний час найбільше працюю в галузі графічного дизайну, можливо, тому, що навчаюся на цій спеціальності. Співпрацюю з групою «Сенсар», для якої було створено вже кілька логотипів, обкладинок для альбомів і синглів. Також працюю над дизайном веб-сайтів.

AS_TAR

На фоторепродукція картини Х. Стринадюк «Водограй» (вверху) і «У санаторію «Косів» (внизу).

Нудьгувати ніколи

Косівська молодь, як і в кожному місті, дуже різна. Одні люблять грати у футбол чи теніс, інші просто п'ють пиво, треті шукають себе в мистецтві. Саме до останніх належить творча і активна молода людина (художниця, дизайнер і поетеса) — 19-річна студентка КІДПМ ЛНАМ Христина Стринадюк.

повинне ґрунтуватись на досягненнях наших предків. Деревом і металом я не займаюся (хоча, життя ще довге!), але в живопису, дизайні і рисунку вже маю певні досягнення. Не так перед кимось, як перед самою собою. Тому моє тяжіння до мистецтва обґрунтоване.

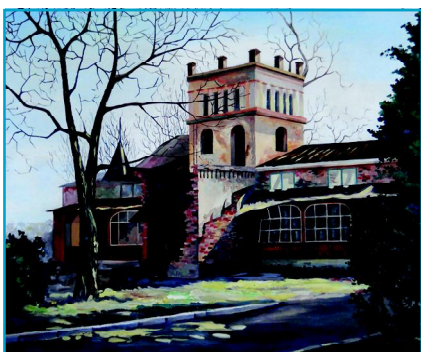
— Скільки років ти вже малюєш? Яка загальна кількість картин на сьогодні?

— Всесвітньовідомий художник Пабло Пікассо якось зауважив: «Кожна дитина — художник. Труднощі в тому, щоб залишитись художником, вийшовши з дитячого віку». Отож, як і всі діти, малювала я змалку. Більш свідоме прагнення до малюван-

вираження в мистецтві. Думаю, що пишатися своїми картинами можуть художники, в яких є визнання, похвала, які вже якось самоутвердилися на ниві мистецтва і є цілком сформованими творцями. Себе я такою назвати не можу і слава Богу! Ще працювати і працювати, вчитися і вчитися! Все ще попереду!

Звичайно, є роботи, які мені вже не соромно показати на широкий загал. Одна з таких — «Водограй». На картині — пейзаж, в якій гармонійно вписується ресторан «Водограй», побудований в сімдесятих роках, розташований на березі річки Рибниці, за кілька десятків метрів від відомого водоспаду Гук.

Інша робота, найсвіжіша, несе в собі інший настрій. На ній зображена споруда, яка руйнується. Це досить символічно. Тут по-

Світ молоді

Культура

«Гірська Веселка» засвітила нові імена

4 жовтня, на Майдані Незалежності в Косові відбувся XI регіональний молодіжний екологічний фестиваль «Гірська Веселка».

Переможці конкурсу з Косова:

Виставка-конкурс осінніх композицій «Щедрість рідної землі» — I місце (Косівська школа-інтернат-гімназія).

Конкурс молодіжних агітбригад «Музично-сценічне представлення проблем населеного пункту» серед ЗОШ I-II ст. — III місце (екологічний театр Косівського ЦДТ).

Серед ЗОШ I-III ст. — заохочувальна відзнака (Косівська школа-інтернат-гімназія).

Конкурс плакатів «Моя Косівщина»: відзнаки за оригінальність та творчість (Косівська школа-інтернат-гімназія, Косівський РЦДТ).

Фотоконкурс:

Номінація «Велич карпатських гір» — II місце (Косівський ЦДТ), III місце (Косівська філія ОДЦТКУМ).

Номінація «Сторінками історії «Гірської Веселки»» — II місце (Косівська ЗОШ I-III ст №2).

Конкурс-виставка «Домашні улюбленці» — III місце (Косівська школа-інтернат-гімназія).

З виступів:

Міський голова Микола Фокшей:

— Ви зібралися на «міжнародний» молодіжний екологічний фестиваль, тому, що те, що ви робите, — це є міжнародна справа, це справа чистоти нашого довкілля. Приємно, що учасники фестивалю не тільки борються за чистоту довкілля, але й показують чистоту своїх помыслів, своєї праці, що є велич-

но і значимо. Я вітаю всіх учасників фестивалю, дякую всім директорам шкіл, що сьогодні у нас в Косові. На нашому майдані і концертній сцені ви підтвердите: так ми душею чисті і хочемо, щоб ви, дорослі, тримали ту чистоту для нашого міста і нашого району.

Отець Юрій Корпанюк:

— Шановна владо, шановні наші діточки, шановні вчителі. Ця зустріч, яку ми про-

водимо водинадцять, є знаковою для нас, адже ми всі робимо добру справу. Я хочу дякувати Богові за наше майбутнє, за наших дітей і тим вчителям за те, що впроваджують цей екологічний спосіб життя, бо пам'ятаємо, як було вже сказано — ми маємо щось лишити нашим нащадкам. Щоб в нас завжди були чисті дороги, завжди була чиста природа докорінно аж до нашого серця!

ЛЕШМОБ (також флеш моб і флеш-моб, англ. flash mob — «спалахуючий натовп»), flash — спалах, mob — натовп) — це заздалегідь спланована масова акція, зазвичай організована через Інтернет або інші сучасні засоби комунікації, у якій велика кількість людей оперативно збирається у громадському місці, протягом декількох хвилин виконує заздалегідь узгоджені дії (сценарій), і потім швидко розходить. Немає єдиної думки з приводу того, яка мета проведення флеш-мобів. Учасники того самого заходу можуть ставити перед собою різні завдання. Серед можливих варіантів — розвага, порушення повсякденного ходу життя, справити враження на навколишніх, відчуття причетності до спільної справи, самоствердження (випробувати себе: «Чи зможу я це зробити на людях?»), спроба одержати гострі відчуття. Ідеологія класичного флеш-моба дотримується девізу: «Флешмоб поза релігією, поза політикою, поза економікою».

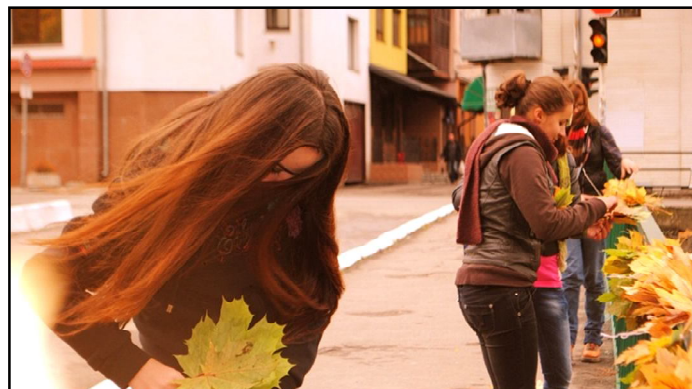
Про деталі першого флеш-мобу в Косові під назвою «Осінній міст», ми поспілкува-

лись з її організатором — студенткою Христиною Стринадюк:

— Після того, як зруба-

дилася ідея чимось прикрасити міст. Ми довго думали чим і годі я запропонувала прикрасити міст осінніми листями, як варіант.

У Косові провели перший флешмоб «Осінній міст»

дерев на берегах, стало пусто і зовсім незатишно там! Ми, як художники, і жителі цього міста за красу і затишок, тому організували своєрідний протест-флешмоб. У моєї подружки Олені Фенчук (Біла Церква) наро-

дидася й з'явилась назва «Осінній міст».

План був таким: центральний міст біля інституту, потрібно було одягнути в осінні листя. В суботу і неділю всі бажаючі зібралися на мості, а далі

розійшлися по парках, вуличках, де є листя робити букетики. Пізніше ними вже прикрашали міст. Спочатку погода нам допомагала і все йшло за планом, пізніше почався сильний дощ і ми попрямували до найближчого кафе, щоб зігрітися чаєм. Коли буревій вщух, вийшло сонце, ми знову взялися втілювати свій, здавалося б, божевільний задум. Вже за дві години нашої копіткої праці, в суботу, один бік моста був «всіяний» яскравими букетиками з осіннього листя! Іншу частину мосту ми прикрасили в неділю. Загалом в флеш-мобі взяли участь 18 представників міста. Це надзвичайно красиво! Ідея багатьом сподобалася і багато людей її підтримали, тому думаю вона стане щорічною.

Незважаючи на те, що було холодно і трішки мокро, на наших обличчях сяяли посмішки і, судячи з фотографій і жовтого мосту, флеш-моб вдався!

(Наш. кор)

**На світліні:
замасний осінній листям міст**

**Світлина
Ольги Михальчук**

Спорт

Світ молоді

Турнір на кубок мера

У четвер, 29 вересня, на косівському стадіоні «Колос» відбувся перший районний юнацький турнір з футболу на кубок мера Косова. У змаганнях взяли участь чотири команди, а саме: Косів, Кути, Пістинь, а також спільна команда юнаків з Тюдова та Рожнова.

Серед призів, які були розіграні під час турніру, крім самого кубка, були також три комплекти нагород: золоті, срібні та бронзові медалі, а також 4 дорогі якісні професійні м'ячі, кожен вартістю біля 800 гривень, куплені за гроші Косівської міської ради. Серед представників мерії на матчі були присутні голова міста Микола Фокшей, секретар міської ради Орест Фокшей, а також депутати міської ради Роман Печижак, Богдан Лаврук.

Не передати словами той запал в очах дітей, від самого початку ігор і до нагородження переможців, щоб зрозуміти, що такий захід треба продовжувати. Адже цей турнір показав, що молодь — це не лише пиво, комп'ютер, Інтернет та мобільний телефон. Добре було б, якби першим в цьому списку був спорт і не лише футбол. Приємно, що переможцями в турнірі стали наші хлопці з Косова, які безкомпромисно боролися із суперником і заслужено перемогли.

Такий цікавий і напружений гри позаздрили б, як вболівальники київського «Динамо», так і збірної України, де засилля «золотих» по вартості легионерів не приносить бажаних перемог, а лише до втрачених надарма нервів.

І показово, що під час фінального матчу з Кутами вирували такі пристрасті, що один із молодих гравців команди Косів сказав: це неймовірно, я переживаю більше, ніж під час гри команди «Барселона» (найкращий клуб світу з Іспанії).

Друге місце зайняли юнаки з Кутів, поступившись косівчанам з рахунком 5:2, хоча на початку другого тайму рахунок був 2:2. Почесне третє місце зайняла команда з Пістиня, а четверте — збірна Тюдів-Рожнів. Єдине, чого справді не

вистачало на цьому справжньому святі спорту, так це школярів-вболівальників, які б підтримували своїх хлопців з трибун.

В перерві між матчами депутати тестували диво-м'ячі, а Миколі Фокшею вдалося навіть забити кілька голів. Немає сьогодні в Косові меду, щоб був без ложки дьогтю. І самі молоді футболісти, і тренери, і працівники стадіону небезпідставно нарікають на безвідповідальних косівчан, які під час вболівання в неділю за команду Косів страшенно сміються на території стадіону, а нічні відвідування молоддю трибун, яка облюбувала їх, як місце свого відпочинку, не тільки залишають після себе купи сміття, але й поламані сидіння.

Ми так часто полюбаємо нарікати на міську владу і справедливо, і безпідставно, але потрібно визнати, що проблема сміття в Косові — це проблема культури самих косівчан, як

старших, так і молодших, які беруть з батьків приклад.

Коментарі після гри:
Міський голова Микола Фокшей:

— Ми започатковуємо дуже гарний дитячий турнір з футболу на кубок мера міста Косова. Це не просто бравада. Назріла нагальна потреба, щоб діти не сиділи лише перед телевізором і дивилися якісь беззмістовні передачі, але, щоб зміцнювали в цей час своє здоров'я і займалися спортом, відточують свою майстерність. Ще у 60-і роки чомусь зникли дитячі футбольні турніри, а тепер ми традицію відновлюємо.

Це важливо для нашого регіону, адже у нас діти дуже талановиті. Наш сьогоднішній турнір показав, що у Кутах, Косові, Тюдові, Пістині і в Рожнові є прекрасні молоді таланти і треба, щоб ці діти розвивали свою майстерність і з часом стали справжніми спортсменами. Ми говоримо не про великий фут-

бол, а про здоров'я дітей. Я впевнений, що ота сьогоднішня дитяча радість під час вручення медалей та кубку, ті радісні емоційні вигуки під час гри, залишаться в дитячих душах на все життя.

Надалі ми зробимо цей кубок перехідним і будемо розвивати його в ширшому форматі. Хочу подякувати тренерам кожної команди, які приїхали і зібрали наших дітей, влаштували прекрасне спортивне свято. Думаю, що кожного року будемо проводити наш турнір і надіюся, що він стане традиційним. Тепер слово за молоддю і старшими вболівальниками.

Тренер команди Косів, старший тренер з футболу Косівської ДЮСШ «Гірська орлятка» Іван Богатчук:

— Треба, щоб цей турнір став традиційним і проводився кожного року. Підтримую ідею міського голови Миколи Фокшея перетворити його на традиційний і міжобласний, щоб у ньому брали участь команди з Коломиї, Івано-Франківська, Городенки, а з часом стане взагалі всеукраїнським, а організація змагань була не гірша, ніж цього разу. Сподіваюся на прогрес, розвиток дитячого футболу.

Наша команда по грі переважала всі команди, як тактично, так і технічно. У фіналі спочатку трохи перегоріли, коли було 2:2, а потім виграли 5:2 заслужено. Думаю, що ми якісно виділялися на фоні цих команд і заслужено перемогли. Турнір загалом сподобався, всі діти задоволені, будемо обов'язково далі займатись, вдосконалюючись виходити на вищий рівень.

Козак Віталій (команда Пістинь):

— Враження від гри чудові. Команди були рівні за силою, ніхто нікому не підсуджував, гра була дуже цікава.

Тренер команди Пістинь Володимир Ганущак:

— У грі перемагає сильніший, ми ж зайняли належне місце. До суддів питань ніяких нема. На наступний рік зустрінемось!

Результати матчів:
Косів — Тюдів-Рожнів 6:1
Кути — Пістинь 5:4
Косів — Кути 5:2

«Гуцульщина» — чемпіон

У неділю 9 жовтня відбувся чемпіонат області з футболу серед команд другої ліги. «Колос» із П'ядиків, зігравши в Калуші з ФК «Калуш» 1-1, позбавив себе шансу стати чемпіоном. Таким чином титул найсильнішої команди другої ліги в Івано-Франківській області здобула за тур до закінчення змагань «Гуцульщина» з Косова.

Результати інших матчів туру:

«Славія» Отинія — «Карпати» Кути — 6:0.

ФК «Обергин» Обертин — «Хутровик» Тисмениця — 1:1.

ФК «Сваричів» Сваричів — «Дністер-Рітас» Побережжя — 9:1.

«Карпати» Болехів — НСК «Микитинці» Микитинці, +; «Гуцульщина» Косів у цьому турі мала вихідний.

Ліквідовуються наслідки повені

Благочинність

Укріплюється берег річки

Виробничо-комерційна фірма «Силует» з смт. Рожнятів (<http://sulyet.com.ua>) проводить роботи з укріплення берега річки Рибниця в Косові, на вулиці Гвардійській, навпроти будинку податкової адміністрації. Щоб дізнатись більше про роботи, ми поспілкувались із заступником директора фірми з питань будівництва Віталієм Черевком

— Розкажіть детальніше про будівництво берегоукріплення.

— Наша компанія «Силует» надає послуги з капітального будівництва та реконструкції будь-яких житлових, промислових чи інших споруд та приміщень з використанням сучасних технологій та будівельних матеріалів, а також багато інших послуг — не тільки будівельних. Ми виграли тендер серед трьох учасників на проведення робіт із укріплення берегу біля будинку податкової у місті Косові, запропонувавши найнижчу ціну. Замовник Івано-Франківське обласне виробниче управління з меліорації і водного господарства (Водгосп — <http://www.vodgosp.if.ua/>). Сума виділених коштів на укріплення складає один мільйон сто п'ятнадцять тисяч гривень. Сума значна, але такі роботи є досить дорогими через матеріали. В проєкті маємо укріпити русло річки довжиною 72 метри. На будівництві в нас зайняті на даний момент 11 працівників, але їх буде більше — потрібно більше машин для доставки на місце каменю.

— Чому замовник не міське комунальне підприємство чи міська рада, а обласний «Водгосп»?

— Бо всі водойми області, в тому числі і річка Рибниця в Косові є в підпорядкуванні Івано-Франківського обласного управління з меліорації і водного господарства. Від міської ради у Водгосп був направлений звіт про аварійний стан дороги, а також можливість зеуву будинку податкової інспекції, тому і був проведений тендер щодо ліквідації негативних наслідків під час повеней 2008-2010 років.

— Який час відведений для вашої роботи у договорі? Адже ваші робітники працюють ударними темпами, навіть в дощ.

— Наші роботи повинні бути завершені трохи більше ніж за чотири місяці. Проте було побажання від «Водгоспу» закінчити всі роботи до початку нового 2012 року, що ми активно і виконуємо. Працюємо і вдень і вночі при світлі фар, а також і в дощ.

Ми ж від редакції бажаємо будівельникам успішного завершення робіт.

(Наш. кор.)

Милосердя від щирого серця

21 вересня на літній сцені районного будинку культури районна рада старшокласників при підтримці районного відділу освіти райдержадміністрації та Центру дитячої творчості провела благодійний концерт у рамках акції «Допоможи товаришу». Зібрані кошти були передані для допомоги онкохворим школярам району.

У заході взяли участь кращі учасники учнівської самодіяльності, переможці обласних і всеукраїнських конкурсів — учні районних шкіл та вихованці Косівського Центру Дитячої Творчості. Заступник голови районної ради старшокласників Марко Бобко зазначив, що у районну раду старшокласників входять лідери учнівського самоврядування шкіл району. Мета об'єднання полягає в тому, щоб дати змогу обдарованим дітям відкрити свої таланти, допомогти ближньому та показати те, що

районне учнівське самоврядування чогось варте.

Голова районної ради старшокласників, президент Косівської школи-гімназії Олег Лаук уточнив, що на першому засіданні районної ради старшокласників склали план роботи на цей навчальний рік, у якому передбачалося провести дві великі події районного рівня. Ось і звернули увагу на онкохворих дітей у Косівському районі, не своєю волею прикутих до ліжка. Тому і провели благодійний концерт, а зібрані півтори тисячі добровільних передертв передали батькам цих дітей. У листопаді цього року буде проведено районний фестиваль КВК на тему: «Євро-2012».

Ми ж від редакції бажаємо школярам не втрачати юнацький запал і продовжувати робити такі потрібні та благородні речі і надалі.

Соціалісти в опозиції до влади

14 серпня 2011 року в м. Київ проходив XVII з'їзд Соціалістичної партії України, на якому головою партії був обраний її лідер та засновник О. О. Мороз. На з'їзді було оголошено про перехід СПУ в опозицію. Впродовж усіх років незалежності партія послідовно відстоювала інтереси людей праці, засади соціальної справедливості, демократії, захисту прав людини. Для СПУ є принципово неприйнятним здійснення реформ за рахунок людей низького і середнього достатку.

Соціалісти не підтримують ті норми податкових нововведень, які зв'язують ініціативу підприємців і дрібного бізнесу, підвищення пенсійного віку і пенсійного стажу до тих пір, поки економіку не буде виведено з тіні кримінальних схем, що є головною причиною нестачі коштів для пенсії; перекидання лише на плечі населення всього тягаря житлово-комунальної сфери, куди входять су-

перприбутки власників енергоресурсів, енергомереж, хабарі чиновників при відведенні земель, «відкати» при інвестиціях, завищенні вартості будівництва, водопостачання і водовідведення; приниження ролі органів місцевого самоврядування, вважаючи, що владу треба переміщувати до людей, під контроль громад; перетворення землі в товар; проти порушення Конституції, котра визначає землю загальнонародною власністю.

Ми не згодні з проєктом виборчого закону, який закріплює можливість адмінресурсу. Натомість наполягаємо на використанні переваг виборчого закону з відкритими партійними списками.

В роботі з'їзду взяли участь делегати від Косівщини.

Сергій КИРИЛОВ,
депутат Косівської міської ради, делегат з'їзду

Різне

3 конверта

У 2010 році Інститут Політичної Освіти за підтримки міжнародного Фонду «Відродження» організував та провів першу (пілотну) Школу європейської інтеграції для лідерів громадянського суспільства України.

Варто відзначити великий інтерес громадського сектора України до євроінтеграційної тематики. В Інститут Політичної Освіти надійшло понад 130 заявок на участь у Школі.

30 учасників першої Школи протягом п'яти днів мали можливість завдяки насиченій програмі, фаховим українським та закордонним експертам, зустрічам в представництвах європейських інституцій в Україні отримати знання, які сприятимуть їм у використанні можливостей європейської інтеграції

Школа європейської інтеграції для лідерів громадянського суспільства знайшла своє продовження!

для просування реформ, впровадження європейських стандартів та практик у своїх регіонах.

Українські та закордонні експерти високо оцінили рівень та тематику заходів в рамках Школи, про що свідчать їх коментарі та подяки після завершення власних презентацій.

Інститут Політичної Освіти за підтримки Європейської програми Міжнародного Фонду «Відродження» у 2011 році вирішив організувати II Школу європейської інтеграції, а в майбутньому шукати можливості

проводити її на постійній основі, враховуючи пропозиції та побажання учасників та експертів попередніх Шкіл, застосовуючи до її формату дещо нові підходи, щоразу удосконалюючи її.

Цього року кількість бажаючих стати учасниками II Школи європейської інтеграції сягнула понад 170 чоловік зі всіх, без винятку, регіонів України.

Організаторам, насправді, було важко окреслити коло тих 30 чоловік, які стали учасниками програми.

Наше місто Косів пред-

ставляли учасники Центру громадських ініціатив.

Підбиваючи підсумки I сесії Школи, її учасники наголошували на доцільності якомога частіше проводити подібні заходи та залучати до них ширше коло експертів, оскільки важливість та актуальність тем, підібраних Інститутом Політичної Освіти та Європейською програмою МФВ, сьогодні є дуже запитуваною.

Микола БЛИЗНЮК,
голова ради Центру громадських ініціатив

Наприкінці серпня на базі регіональної благодійної організації «Центр громадських ініціатив» успішно стартував новий проект «Зелені інновації для відновлення традиційного сільського господарства в українських Карпатах». Його підтримала програма МАТРА посольства Нідерландів в Україні.

«Зелене досє» працює в карпатському регіоні протягом 10 років, у тому числі над впровадженням Карпатської конвенції. За цей час здійснено близько 20 проектів, здебільшого спрямованих на підтримку сталого розвитку регіону.

Нинішній проект є логічним продовженням попередньої діяльності і базується на реальних потребах та можливостях, що існують в регіоні, для сталого розвитку сільського господарства й збереження біорізноманіття. Карпатське господарювання, після десятиліть нераціональних перетворень має повернути на шлях збалансованого розвитку та поваги до культурних традицій і навколишнього природного середовища. Дуже важливо нині створити умови для підтримки традиційного господарства, особливо — сільського. Руйнування традиційного господарювання є також при-

чиною втрати біорізноманіття: заради елементарного виживання люди часто змушені похижацьки полювати на гірську форель, знищувати для продажу за безцінь лісові цінності, не

кваленості місцевих господарів у збереженні сільськогосподарських традицій через неспроможність конкурувати з глобальним ринком. Нестача знань щодо застосування сучас-

збереженню біорізноманіття та впровадженню механізмів Зеленого економічного курсу для підтримки місцевих ініціатив в українських Карпатах. Практика господарювання на засадах сталого виробництва існує в наших Карпатах, конкретні такі приклади досліджені й описані в наших публікаціях. Саме ці крихти досвіду ми хочемо запропонувати для використання в інших районах Карпат. Громади, які зацікавлені в досвіді сусідів, зможуть запросити до себе авторів ініціатив, щоб почути про все безпосередньо від них.

В рамках проекту планується проведення циклу тренінгів (орієнтовно — у Львівській та Чернівецькій областях), під час яких досвід організації сталого виробництва на засадах використання механізмів Зеленої економіки поділяться представники Закарпаття та Івано-Франківської області, які вже досягли певних результатів.

Тамара МАЛЬКОВА,
директор «Зеленого досє».

На світлині: Ой, нема то краю, краю над ту верховину

Світлина
Романа Печижжака

Зелені інновації

дбаючи про збереження природи навіть у заповідних зонах.

Учасники попередніх проектів визначили найбільш гострі проблеми. Це втрата сільськогосподарських традицій і брак підтримки небагатьох існуючих спроб відновити або захистити традиційні сільськогосподарські продукти. Низький рівень заці-

них методів та наявного позитивного досвіду.

Вирішенню цих проблем можна зарадити, залучивши міжнародний досвід та інноваційні механізми Зеленої Економіки, до яких нині звертається все більше теоретиків і практиків у всьому світі.

Новий проект сприятиме

Вітаємо

**Міська рада здоровить
з днем народження депутатів**

ЛАВРУКА
Богдана Володимировича,
ЯКИМІВА
Андрія Мирославовича,
КРАВЧУКА
Дмитра Дмитровича

*Хай квітнуть дні яскравим цвітом
І будуть в них сердечність і тепло.
Щоб у житті було чому радіти,
А смутку у душі ніколи не було!*

Міський Голова Микола Фокей

**Виконавчий комітет Косівської міської ради
щиро вітає члена виконкому**

СЕРБАЛЮКА
Пилипа Пилиповича

*з ювілеєм і зичать здоров'я, щастя, успіхів і добробуту:
У цей святковий світлий день,
Коли настав ваш ювілей,
Ми щиро вас усі вітаєм,
Здоров'я, радості бажаєм!
Хай оминають вас тривоги,
Хай світла, радісна дорога
Щасливо стелиться в житті!*

Міський голова М. Фокей

**Міська рада щиро вітає члена Співки
журналістів України, автора багатьох
краєзнавчих, історичних і художніх книг**

ГОРОДЕНКА
Михайла Дмитровича

*з днем народження:
Хай Вас обминають невдачі і грози,
Хай тільки від радості з'являються сльози,
Ми Вам посилаєм ці вдячні слова,
А Бог хай дарує многі літа!*

Міський голова М. Фокей

**Редакція газети «Косівський передзвін» щиро
вітає з 60-річчям від дня народження директора
МП «Евріка» і видавництва «Писаний Камінь»**

ПАВЛЮКА
Михайла Дмитровича.

*Добрий майстер у роботі і порадник у житті,
Ви розрадите в скорботі, не залишите в біді.
І на дружбу ви багаті, до людей Ви — лиш з добром!*

*То ж вітає Вас наш колектив,
дорогий і славний ювіляр!
Будьте завжди у розквіті сил!*

Український календар на листопад

1 — 1851 р. — Народився Іван МАНЖУРА, український поет, фольклорист, етнограф.

3 — 1927 р. — У БЕРЛІНІ ВІДКРИЛАСЯ І КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, ЯКА СТВОРИЛА ПРОВІД УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ, ЩО МАВ ДІЯТИ ЯК КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР УСІХ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЦЕ НЕ ЗОРГАНІЗОВАНИХ ОКРЕМИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

6 — 1932 р. — За відставання в хлібозаготівлях постановою ЦК КП(б)У 30 районів УСРР були занесені на так звану „чорну дошку“, що означало скорочення завезення продуктів харчування у ці місцевості.

7 — 1917 р. — Чорноморський Український військовий комітет поставив вимогу перед військовим і морським міністром щодо припинення слідства над генеральним секретаріатом України, зміни антиукраїнських генералів і офіцерів, погрожуючи відмовою виконувати розпорядження Тимчасового уряду.

8 — 1942 р. — Гітлерівська служба безпеки повідомила про масові арешти українських націоналістів на території Третього рейху. Зокрема, — в Брауншвейгу, Дрездені, Берліні, де затримано й керівника нелегальних бандерівських груп КЛИМА.

9 — 1872 р. — Народився Богдан ЛЕПКИЙ, український письменник, автор роману „МАЗЕПА“.

9 — 1956 р. — МОСКВА. УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР „ПРО ЗАБОРОНУ КОЛИШНІМ ВТАЖКАМ ТА АКТИВНИМ УЧАСНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПІДПІЛЛЯ, ЯКІ БУЛИ ЗАСУДЖЕНІ І ВІДБУВАЛИ ПОКАРАННЯ, ПОВЕРТАТИСЯ В ЗАХІДНІ ОБЛАСТІ СРСР“.

9 — 1976 р. — КИЇВ. ЗАСНОВАНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ГРУПА СПРІЯННЯ ВИКОНАННЮ ГЕЛЬСІНСЬКИХ УТОД. ДО ЇЇ СКЛАДУ УВІЙШЛИ: МИКОЛА РУДЕНКО (КЕРІВНИК), ОЛЕСЬ БЕРДНИК, ПЕТРО ГРИГОРЕНКО, ІВАН КАНДИБА, ЛЕВКО ЛУК'ЯНЕНКО, МИРОСЛАВ МАТУСЕВИЧ, МИКОЛА МАРИНОВИЧ, ОКСАНА МЕШКО (СЕКРЕТАР), НІНА СТРОКАТОВА, ОЛЕКСА ТИХИЙ. Пізніше група налічувала 41 особу. У КИСВІ БУЛО ОПРИЛЮДНЕНО „МАНІФЕСТ ПРАВОЗАХИСНОГО РУХУ“.

9 — День української писемності та мови.

12 — 1889 р. — Народився Остап ВИШНЯ, український письменник-сатирик.

12 — 1905 р. — Видання в Лубнах коштом родини ШЕМЕТІВ першого числа тижневої газети „ХЛБОРОБ“ — першої україномовної газети на території Наддніпрянської України.

14 — 1877 р. — Народився в Києві Дмитро АНТОНОВИЧ, український політичний, державний діяч, член Центральної Ради, генеральний секретар військово-морських справ, в еміграції — організатор Музею визвольної боротьби України.

15 — 1912 р. — Народився український поет Андрій МАЛИШКО.

15 — 1932 р. — Народився відомий громадсько-політичний діяч української діаспори Мирон КУРОПАСЬ, який був помічником Президента США Джеральда ФОРДА з питань національних меншин.

16 — 1947 р. — У Нью-Йорку відкрився І Світовий конгрес вільних українців.

16 — День працівників радіо, телебачення і зв'язку

17 — 1863 р. — Народилася Ольга КОБИЛЯНСЬКА, українська письменниця, громадський діяч, автор повісті „Земля“.

18 — 1832 р. — Харків. Ухвалення ЦК КП(б)У постанови про роботу з колгоспним активом, завдання якого полягало в боротьбі з „куркулем і об'єднання всієї бідняцько-середняцької маси селянства в справі проведення заходів партії і радянської влади на селі“. Ця постанова була пов'язана з початком діяльності в Україні Надзвичайної комісії по хлібозаготівлі, яку очолив В.МОЛЮТОВ. Завдання комісії полягало у виконання плану заготівлі за будь-яку ціну.

18-22 — 1933 р. — Харків. Об'єднаний пленум ЦК і ЦК КП(б)У, який розглянув питання про „український націоналістичний ухил“, визнав, що „в даний момент головною небезпекою є місцевий український націоналізм, що поєднується з імпералістичною інтервенцією“. ПОСТАНОВОЮ ПЛЕНУМУ БУЛА ПРИПИНЕНА ПОЛІТИКА УКРАЇНІЗАЦІЇ.

19 — 1922 р. — Більшовицька Росія шляхом збройної агресії завоювала землі Далекосхідної республіки, в результаті чого українське населення Зеленого Клину втратило власну національно-культурну автономію.

20 — 1917 р. — Київ. Засідання Малої Ради. Ухвалено III Універсал Центральної ради, де проголошено створення Української Народної Республіки (УНР) в складі федеративної Росії, декларовано ліквідацію поміщицького землеволодіння, встановлення 8-годинного робочого дня, запровадження на підприємствах державного контролю.

20 — 1954 р. — Кривий Ріг. Відкрито новий Палац культури металургів заводу „Криворіжсталь“.

22 — 2004 р. — НА МАЙДАНИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ В КИСВІ РОЗПОЧАЛАСЬ ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ.

23 — 1878 р. — Народився український поет Олександр ОЛЕСЬ.

23 — 1907 р. — Народився український літературознавець, критик, публіцист і громадський діяч Іван КОШЕЛІВЕЦЬ.

24 — 1871 р. — Народився М. ВОРОНИЙ, український поет, громадський діяч, член Центральної ради.

25 — 1917 р. — За розпорядженням Українського Військового Чорноморського комітету на всіх кораблях на честь проголошення УНР було піднято синьо-жовті прапори.

Площа Ринок – майдан Незалежності

Стара площа з автостанцією

На просторовий уклад містечка наклав свій відбиток панівний у XVI ст. ренесансовий стиль. Головний майдан, історичне ядро міста, був у плані прямокутний з довгими сторонами у напрямку: схід — захід. У XVI-XIX ст. будівлі були дерев'яними, з кінця XIX площа Ринок набуває вигляду, який ми зустрічаємо на зображеннях поштівок. З північної сторони ми бачимо ратушу, збудовану на початку XIX ст. Вона була мурована, мала два поверхи з годинником в дерев'яній вежі. Зі сходу розміщувався Краківській готель з найбільшим в Косові рестораном Трухановича — одного з найзаможніших косівських підприємців, з півдня возвеличувався будинок рабина Гагера.

Інші будівлі на ринку були одно-двоповерхові — муровані і дерев'яні. Більшість будинків виконані у панівному тогочас-

ному класичному стилі.

Архітектурний ансамбль центральної площі зруйнований у роки Другої світової війни (у 1942-45 роках).

На площі Ринок була пер-

ша в Косові автостанція, потім збудовану нову, на зарінку, де вона діє й тепер. Після війни на площі звели приміщення райкому компартії, потім до старого

двоповерхового будинку прибудували новий, триповерховий. Тепер тут розміщуються міська і районні ради, райдержадміністрація. У центрі площі стояв на гранітному постаменті бронзо-

— Рабинів мур, (вул. Незалежності, 55), з 1994 року внесений до списку пам'яток архітектури. Даний будинок збудований 1890 року, є найбільш декорований з явно вираженим стилем провінційного класицизму. До 1942 року його перший поверх займали склепи (магазини), а на другому поверсі жив рабин. Тривалий час тут були різні організації. Сьогодні на першому поверсі є офіси деяких партій, приміщення міського РАГСУ, другий поверх ділять — Косівський музей народного мистецтва та побуту Гуцульщини (з ґрунтовною експозицією народного мистецтва), Музей визвольних змагань, виставковий зал Співки народних майстрів.

Мирослав БЛИЗНЮК,
м. Івано-Франківськ
(Фоторепродукції з колекції автора і М. Городенка)

Ресторан Трухановича

Площа Леніна, райком компартії

Для душі

Пісня про Косів

Славик СОЛТИС

Рідне місто! Прийми рушник, я вишив тобі пісню!
Знаю сьомий рік пішов, тут вибачатись пізно!
Та скільки б горизонтів не розвідав би,
Без тебе мені тісно. Соррі втік, буває різно.

Звісно! Хліб, що на дорогу взяв, вже спліснів.
Дзеркальні стіни вкриті небом.
Так, твій пейзаж в моїх ескізах теж не дійсний.
Зате у снах ти і я. Наші спогади — безцінне тісто!

Досипати муки, замружимо очі. Чуєш гук? З-підгірря звуки.
Дух водограю щоліта компенсує працьовитого народу муки.
Гори простягнули руки тут нам до хмар сердець відчуті стукіт!
Де мов птахи! Так звично споглядати понад червоно шиферні дахи.

Де вкотрий вечір протирати на площі незалежній лавками штани.

Під гітару літри пива, мов незалежні ми!

Кому закинути зраненька поплавки,

Кому на стадіоні з вітром по газоні, чи збоку вболівати за голи.

Кому на Пласт, лісами через гірські хребти.

Мандрівка — вперше пройдені стежки.

Край описаний віршами — наші списані листи.

Гуцульщина мистецтво з нами! Тут закохані в культуру ми!

І хоч асфальт дощами наповняє ями,

в зливу місто промиває наші рани!

Хай сум стече на радість! Бо тими вже не станем.

Лишень на місці залишилися стіни,

між якими виростали ми роками.

Нове покоління! А нас до сих пір так манить!

Розбіглись, розлетілись наче зірване намисто,

Але світ ніяк нас не обманить.

Рахуєм дні, рахуєм ночі до повторного приїзду.

Що єднає? Гей! Нас єднає наше місто!

Бджілка-трудівниця

Світлана МОРИКІТ

Зажурилася бджола:
«Із весною — справ гора!
Треба в хатці підмести,
З квітів килима сплести,
Потім ще помудрувати,
Як діток нагодувати.
Полетіти у садочок —
Дуже там смачний медочок,
Стигли груші, сині сливи, —

Справжні золоті оливи!
Потім ще майнути в гай —

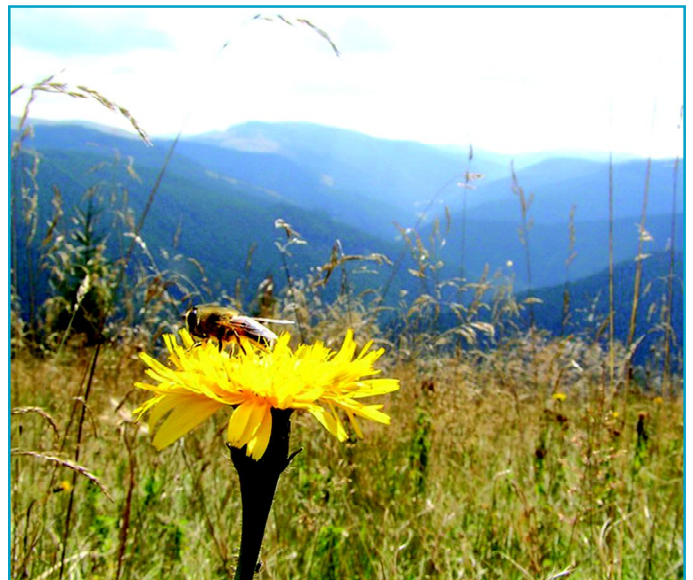
Там для бджілок
справжній рай:
Із ромашок перевесла
Ясне сонечко принесло,
Цвіт ожини і суніці,
Запашної полуниці...
Після гаю — знову в сад —
Позривати виноград.

Так на втіху наробившись,
Бджілка сіла на пеньок,
Опустила свої крильця,
Й по пеньочку скок та скок.

Підняла листочок вишні,
Краплю випила роси,
І на колоски торішні
Розстелила міх краси:
Пелюстки фіалок ніжних,
Серпантинний розмай,
Барви лілій білосніжних,
Василечків через край!
Прилягла маленька, стихла,
Подрімала хвилюк-дві,
Випрямила свої крила
Й линула в поля нові.

Ось така в нас трудівниця,
Ще й на диво жартівниця, —

Бджілка нашого садка —
Молодичка вортка!

Світлина Романа Печижака